

สงครามสนามสอบ

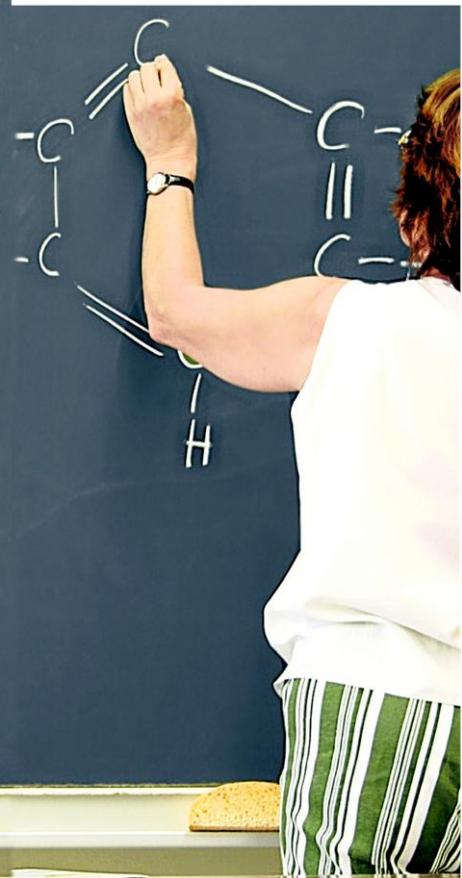
Scoop

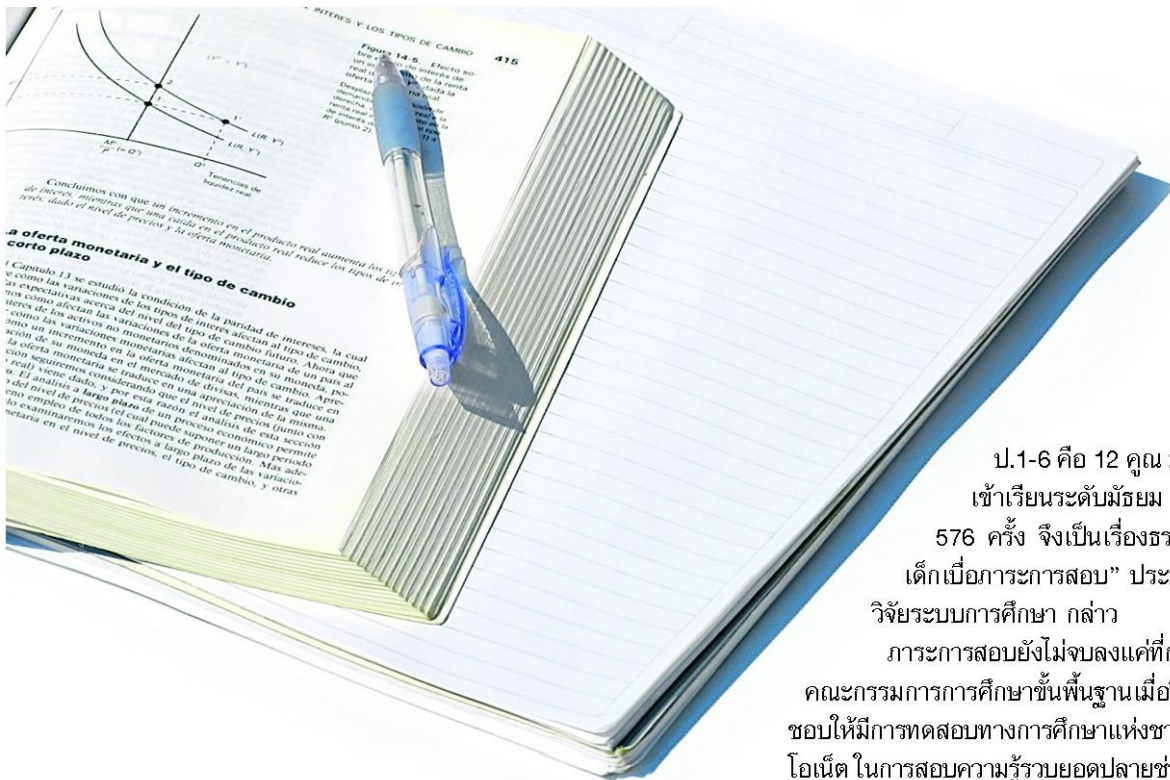

เรื่อง... เจษฎา จีละ/รเนศน์ นุ่นมัน

หากกวาดสายตาไปยังย่านแพชั่น ย่านการค้าชั้นนำของ กรุงเทพฯ และเมืองใหญ่ทั่วประเทศในช่วงนี้ ต่างคลาคล่ำด้วย เหล่าวัยทีนมารวมตัวกัน ส่วนใหญ่เป็นบรรดานักเรียนมัธยมที่มา พบปะพูดคุยตามประสา เป็นกิจกรรมปกติช่วงปิดเทอม หลายคน มาเที่ยวหรือจับจ่ายซื้อของเพื่อให้รางวัลตัวเอง จากที่ผ่านมา ช่วงเวลาสำคัญปลายภาคเรียน ซึ่งก็คือการสอบที่ต้องเผชิญอยู่ ทุกภาคเรียน บางคนที่จบ ม.6 ปีนี้ก็กำลังอยู่ในระหว่างรอลุ้นผล แอดมิชชั่นเข้ามหาวิทยาลัยที่หมายมั่นไว้ หลายคนบอกว่านี่คือ ช่วงเวลาผ่อนคลายจากความตึงเครียด

ภาระการสอบในการศึกษาภาคบังคับ 12 ปี ตามรัฐธรรมนูญ 2550 มีมากมายแค่ไหนกัน สามารถสร้างความตึงเครียดเป็นภาระ ให้บรรดานักเรียนต้องแบกได้เลยเชียวหรือ

ป.1-6 คือ 12 คูณ 24 หรือ 288 ครั้ง
เข้าเรียนระดับมัธยม ก็คูณ 2 เข้าไปคือ
576 ครั้ง จึงเป็นเรื่องธรรมดาที่เราจะเห็น
เด็กเมื่อการสอบ” ประธานมูลนิธิสถาบัน
วิจัยระบบการศึกษา กล่าว

ภาระการสอบยังไม่จบลงแค่ที่กล่าวมา นับตั้งแต่
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเมื่อปี 2550 มีมติเห็น
ชอบให้มีการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน หรือ
โอเน็ต ในการสอบความรู้รอบยอดปลายช่วงชั้น 6 ภาคเรียน
โอเน็ตก็กลายเป็นอีกหนึ่งภาระการสอบ ที่แยกเพิ่มมาจาก
ตัวเลขการสอบในชั้นเรียนปกติที่กล่าวมา

เดือน ก.พ.-มี.ค.ของทุกๆ ปี นักเรียนทั้งประถมและ
มัธยมทั่วประเทศต่างทราบดีว่าเป็นช่วงฤดูที่การสอบโอเน็ต
เรียนมาถึง

สนธิ วิจารณ์วรรณลักษณ์ อาจารย์ภาควิชาฟิสิกส์ คณะ
วิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระบุว่า นับตั้งแต่ปี
2550 เป็นต้นมา นักเรียนเริ่มมีโอเน็ตเป็นภาระการสอบที่
เพิ่มเข้ามาให้ต้องสอบทุกรอบ 3 ปี คือ ระดับชั้น ป.3 ป.6
ม.3 และ ม.6 เป็นการสอบใน 8 กลุ่มสาระเช่นกัน ยังไม่นับ
รวมการสอบเอ็นที ที่ย่อมาจากคำว่า National Test แปลว่า
การทดสอบระดับชาติ ซึ่งเป็นการวัดความรู้ของนักเรียน
ในแต่ละระดับชั้น ซึ่งต้องสอบตอน ป.5 กับ ม.2 และ ม.5 ว่า
นักเรียนมีความรู้ความสามารถระดับใด เป็นการเตรียมพร้อม
ก่อนที่จะได้มาสอบโอเน็ต ขณะที่ทุกๆ 3 ปี จะต้องเจอกับ
การสอบพิซ่า หรือข้อสอบของโครงการประเมินผลนักเรียน
นานาชาติ หรือ Programme for International Student
Assessment (เรียกย่อๆ ว่า PISA)

อาจารย์ภาควิชาฟิสิกส์ เล่าว่า นั่นคือการสอบที่บังคับ
สอบ ซึ่งจากที่มอนิเตอร์เรื่องนี้ยังพบอีกว่า การสอบยังไม่รวม
ถึงการสอบที่เด็กหรือผู้ปกครองอาสาขอเข้าสอบเอง อย่าง
การสอบวัดความถนัดเฉพาะด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์

ประวัติ เอรารรณ์ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหา
วิทยาลัยมหาสารคาม ในฐานะประธานมูลนิธิสถาบันวิจัย
ระบบการศึกษา ระบุว่า โดยปกติแล้วการสอบของนักเรียน
ในชั้นเรียนหรือการประเมินผลการเรียน มีขึ้นทั้งระหว่าง
เรียนและสิ้นสุดภาคเรียน แต่ละรายวิชาใน 8 กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ ต้องสอบ 2 ครั้ง เป็นการสอบแต่ละเทอม จึงต้อง
สอบหลักๆ หรือการสอบเพื่อตัดเกรด ยังไม่นับถึงเรื่องของ
การสอบย่อยๆ ซึ่งแต่ละชั้นเรียนตั้งแต่ ป.1 แต่ละวิชามี
ไม่เหมือนกันอีก แต่ละวิชาอาจจะมีการสอบหลังจบเทเรียน
หรือไม่ อย่างไร เป็นเรื่องที่ครูผู้สอนกำหนด

อึ้งเด็กประถมสอบ 576 ครั้ง โพลีเรียนหนักสุดในโลก

“จากหลักๆ ที่บอกได้ว่าแต่ละปีเด็กประถมจะสอบ
ประมาณ 16 ครั้ง ยังไม่นับการสอบย่อยๆ ซึ่งเป็นภาระที่
คุณเข้าไปอีก โรงเรียนบางแห่งเรียน 16 รายวิชา คูณ 2 ก็
เท่ากับสอบปีละ 32 ครั้ง โดยหลักสูตรแล้วการเรียนใน
แต่ละภาคเรียนจะเรียนกันประมาณ 16 สัปดาห์ เฉลี่ยแล้ว
จึงเท่ากับเด็กประถมต้องสอบทุกสัปดาห์ และอาจจะมาก
กว่า 1 ครั้ง หรือคิดตัวเลขง่ายๆ ตัวเลขการสอบระดับประถม

ที่จัดสอบโดยสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)

“แต่หากมองการสอบโอเน็ตของเราเปรียบกับบางประเทศอย่างอังกฤษ พบว่าการสอบโอเน็ตของเรายังไม่หนัก เพราะไม่ได้มีคะแนนขั้นต่ำบังคับ จบ ม.6 ที่อังกฤษนั้น บังคับว่าต้องสอบโอเน็ต 11 วิชา หากสอบไม่ผ่านอย่างน้อย 5 วิชา โดยบังคับเด็ดขาดว่าต้องผ่านคณิตศาสตร์ ภาษา อังกฤษ และวิชาสังคมศึกษา อีกสองวิชาคือวิชาอะไรก็ได้ หากผ่านไม่ครบเกณฑ์ และกำลังเพิ่มเป็น 7 วิชา ก็ไม่จบ การศึกษา ของไทยแค่ 8 วิชาจากกลุ่มสาระและไม่บังคับ ในหลักสูตร แต่นั่นคือระบบที่เชื่อมั่นในตัวผู้สอน ซึ่งต่าง จากประเทศเราที่จัดสอบโอเน็ตโดยไม่เชื่อมั่นในตัวผู้สอน เลย จึงไม่กำหนดให้มีผลผูกพันกับโรงเรียน แต่ให้ผูกพันกับ การใช้เรียนต่อในสถาบันอื่นๆ หรือระดับที่สูงขึ้นไป เช่น ใช้ ในสัดส่วนแอดมิชชัน และที่ผ่านมาเมื่อไม่มีการใช้บังคับ ใช้คะแนนโอเน็ตเป็นเกณฑ์การจบการศึกษา จึงทำให้เด็ก จำนวนมากไม่ตั้งใจสอบ” สรณ ระบุ

ผลสอบโอเน็ตระดับ ม.6 วันที่ 15-16 ก.พ.ที่ผ่านมา ปรากฏว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน 4 แสนคน ต่ำกว่าครึ่ง แทบทุกวิชา ประกอบด้วย สังคมศึกษา 33.02 คะแนน ภาษาอังกฤษ 25.35 คะแนน คณิตศาสตร์ 20.48 คะแนน วิทยาศาสตร์ 30.48 คะแนน ศิลปะ 29 คะแนน การงานอาชีพฯ 49.98 คะแนน โดยมีสุขศึกษาวิชาเดียวที่คะแนนเกินครึ่ง คือ 62.03 คะแนน

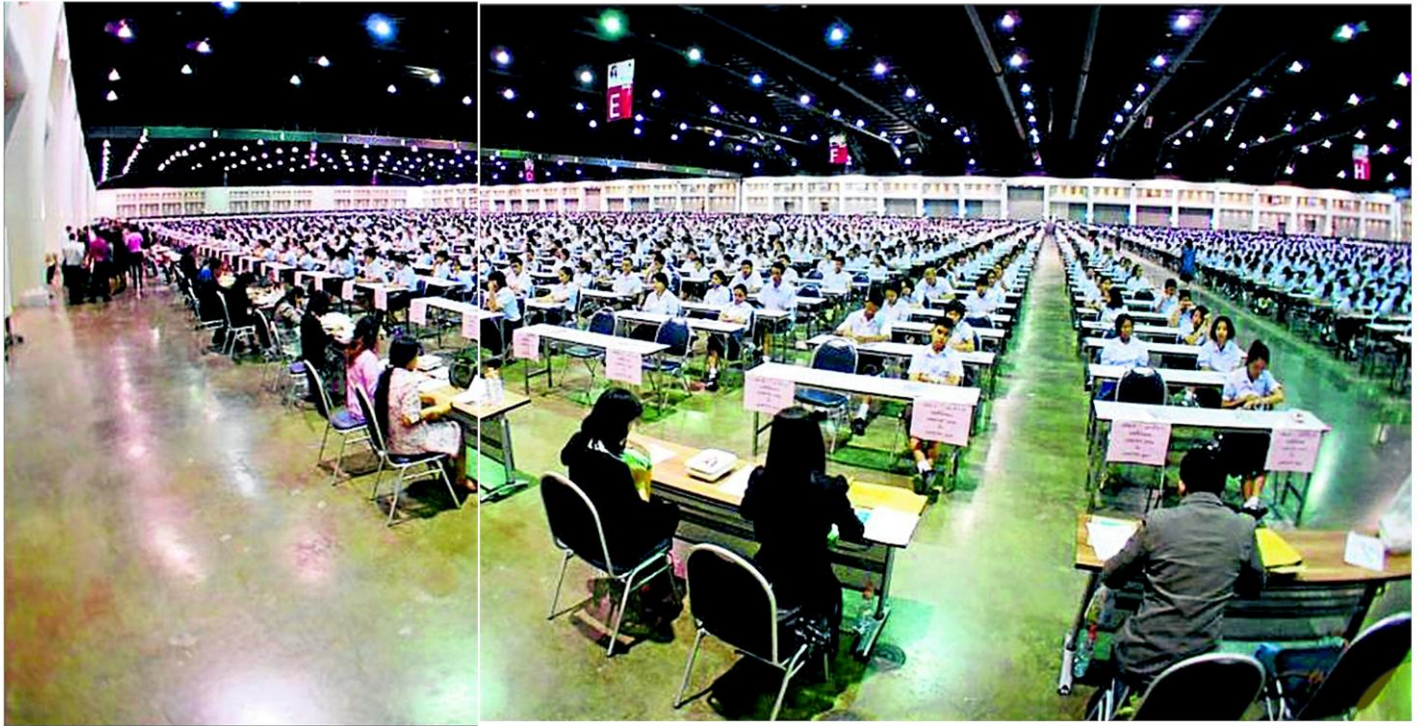
นอกเหนือจากการสอบที่กล่าวมาแล้ว ยังมีการสอบ แกตและแพต ซึ่ง GAT หรือ General Aptitude Test หมายถึง แบบทดสอบความถนัดทั่วไป จัดสอบเพื่อวัดศักยภาพด้าน การอ่าน เขียน คิดวิเคราะห์ แก้ไขปัญหา รวมทั้งความ สามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ และ PAT หรือ

Professional and Academic Aptitude Test หรือแบบ ทดสอบความถนัดทางวิชาการและวิชาชีพ มีทั้งหมด 7 วิชา แต่ไม่จำเป็นต้องสอบทุกวิชา สามารถเลือกสอบในรายวิชา ที่ต้องนำคะแนนไปใช้ยื่นเพื่อเข้ารับการคัดเลือกศึกษาต่อได้

กล่าวคือ แพต 1 ความถนัดทางคณิตศาสตร์ แพต 2 ความถนัดทางวิทยาศาสตร์ แพต 3 ความถนัดทางวิศวกรรม ศาสตร์ แพต 4 ความถนัดทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ แพต 5 ความถนัดทางวิชาชีพครู แพต 6 ความถนัดทางศิลปกรรม ศาสตร์ แพต 7 ความถนัดทางภาษาต่างประเทศ แพต 7.1 ความถนัดทางภาษาฝรั่งเศส แพต 7.2 ความถนัดทางภาษา เยอรมัน แพต 7.3 ความถนัดทางภาษาญี่ปุ่น แพต 7.4 ความ ถนัดทางภาษาจีน แพต 7.5 ความถนัดทางภาษาอาหรับ แพต 7.6 ความถนัดทางภาษาบาลี การสอบนี้จัดสอบปีละ 2 ครั้ง คือ ในเดือน ต.ค. และ มี.ค. ผู้สอบสามารถเลือกใช้ คะแนนครั้งที่ดีที่สุดได้

แน่นอนที่สุด ผู้สอบก็คือนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ใน ระดับชั้น ม.6 หรือเทียบเท่า หรือสูงกว่า ม.6 ขึ้นไป และต้อง การคัดเลือกเข้าเรียนต่อในระบบแอดมิชชัน หรือรับตรง ขึ้น อยู่กับสัดส่วนคะแนนของแต่ละสถาบันประกาศรับ นักเรียน ต้องนำผลคะแนนที่ได้จากการสอบไปเป็นส่วนประกอบ เช่น คณะวิชาหรือมหาวิทยาลัยบางแห่งอาจจะกำหนดว่าต้องใช้ คะแนนสะสมจากการเรียนใน ม.ปลาย 6 ภาคเรียน 30% (ประกอบด้วยคะแนนเฉลี่ยทุกวิชา 10% และคะแนนเฉลี่ย ในรายวิชาสาระพื้นฐาน สังคม ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ 20%) คะแนนจากการสอบข้อสอบ ทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ หรือโอเน็ต 35-70% คะแนน จากการสอบแอกต/แพต 0-35%

สมพงษ์ จิตระดับ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระบุว่า หากพิจารณาจากผลสำรวจ

ของสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ล่าสุด เด็กไทยในปัจจุบันต้อง
รับภาระจากการเรียนและการสอบมากเกินไป โดยจะเห็น
ผลลัพธ์ที่น่าตกใจ ซึ่งบ่งชี้ว่าเด็กไทยเรียนหนักมากที่สุด
ในโลก มีความสุขในการเรียนน้อย อีกทั้งยังนำความรู้จาก
การเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้ เป็นการสะท้อนให้
เห็นว่าระบบการศึกษายังไม่เกิดประสิทธิผล การเพิ่มเนื้อหา
หรือการสอบ เป็นการเพิ่มความเครียดและความกดดัน
ให้เด็ก จนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมในด้านอื่นๆ
เพราะเด็กอาจเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือต่อต้านจากความ
เครียด

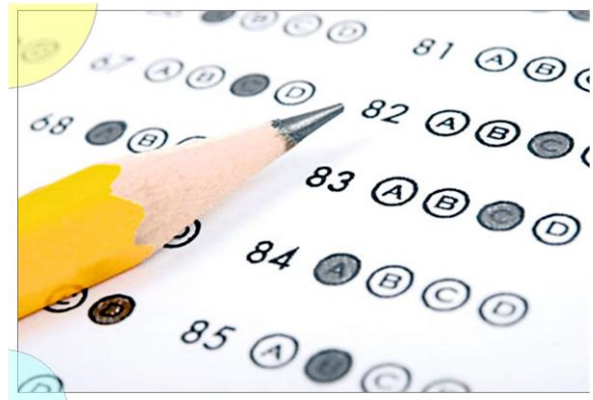
“ดูจากผลโพลที่ออกมาไม่กี่วันนี้ บอกแล้วว่าเด็กไทย
เรียนมาก แล้วจบด้วยการสอบ พูดย่างๆ คือเรียนเพื่อจำ

แล้วนำไปสอบ การวัดผลด้วยข้อสอบพวกนี้ มันไม่ได้เพิ่ม
คุณค่าหรือคุณประโยชน์ของการศึกษา สำหรับผมเห็นว่าไม่
ควรเพิ่มการสอบ เด็กไทยเรียนเยอะและสอบเยอะมากเกิน
ไปแล้ว ตรงนี้เห็นว่าควรลด ควรมีการวางแผนจำกัดเรื่องนี้
ควรกลับไปทบทวนหาเครื่องมือชี้วัดที่มีความสอดคล้องกับ
ผู้เรียนและความแตกต่างของสถานศึกษาในแต่ละพื้นที่
เพราะที่ผ่านมาเครื่องมือที่ใช้วัดผลยังไม่มีความมีประสิทธิภาพ
เพียงพอ จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผลการประเมินที่ผ่านมา
เป็นไปในทิศทางลบ ที่สำคัญคือผลลัพธ์ที่ได้จะไม่สอดคล้อง
กับสภาพการศึกษาที่แท้จริง” อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
กล่าว

ภัณฑิรา วาณิชย์เจริญ นักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนสวน
กุหลาบ เล่าว่า ต้องเตรียมตัวสำหรับการสอบอย่างหนัก
ต้องกวาดวิชาโดยเลือกเรียนหลักสูตรสำหรับเตรียมสอบ
โอเน็ต แกด/แพด ในสถาบันกวดวิชาชั้นนำถึง 4 แห่ง ซึ่งเป็น

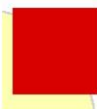

สมพงษ์

เด็กไทยทุกวันนี้ต้องเผชิญกับ
แบบทดสอบเยอะมาก โดยที่เราไม่รู้ว่
มันสามารถวัดผลได้จริงหรือไม่
และเป็นมาตรฐานที่ยอมรับหรือเปล่า
ขณะที่ระบบการศึกษาไทย
ไม่ตอบสนองประสิทธิภาพของ
เด็กไทยทำให้ต้องหันไปพึ่ง
สถาบันกวดวิชา

A+

การเรียนกับวิดีโอ ผู้เรียนสามารถเลือกเวลาได้ตามต้องการ

ภัณฑิรา อธิบายว่า ได้ทุ่มความสนใจในการเรียนกับการกวดวิชามากกว่าการเรียนในชั้นเรียน เนื่องจากสามารถเลือกฟังคำอธิบายซ้ำจากวิดีโอหรือกดหยุดเพื่อ

ภัณฑิรา

พักผ่อน ทำธุระส่วนตัว หรือคุยกับเพื่อน ซึ่งในกรณีนี้การเรียนในชั้นเรียนไม่สามารถตอบสนองได้ กอปรกับวิธีคิดในการทำข้อสอบของสถาบันกวดวิชามีกลยุทธ์ในการสอนที่กระชับและง่ายต่อความเข้าใจ ไม่ซับซ้อนหรือละเอียดจนเกินไป จึงสนใจการเรียนในกวดวิชาเป็นหลัก หากไม่เข้าใจจะกลับไปศึกษาเพิ่มเติมจากชั้นเรียนซึ่งมีรายละเอียดมากกว่า

นิรุต หัตถะพะสุ นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 และประธานสโมสรนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เล่าว่า ทั้งนักเรียนและนักศึกษาต่างต้องผ่านการทดสอบหลายประเภท เช่น การศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งนอกจากจะต้องทดสอบกลางภาค/ปลายภาคเรียน ยังต้องเตรียมตัวในการสอบระดับชาติ เช่น โอนเน็ต แกด/แพต ซึ่งการทดสอบบางส่วนนั้นเห็นว่า

เป็นเรื่องที่ดี เช่น แกดที่มีการแยกตามความถนัด เป็นการเพิ่มทางเลือกในการทดสอบให้แก่ผู้เรียน

นิรุต ระบุอีกว่า นอกจากภาระการสอบที่กล่าวมา ยังมีความพยายามผลักดันให้เกิดการจัดสอบการทดสอบระดับชาติระดับอุดมศึกษา หรือ ยูเน็ต ซึ่งเห็นว่าการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย แต่ละคณะ/สาขาวิชามีความจำเป็นที่ต้องทดสอบอยู่แล้ว รวมถึงการสอบวัดความรู้ต่างๆ เช่น ก.พ. โทอิค โทเฟล ไอเอล ซึ่งจะต้องใช้เป็นคะแนนในการเข้าสมัครงาน อีกทั้งองค์กรส่วนใหญ่ก็มีแบบทดสอบของตัวเองอยู่แล้วการเพิ่มยูเน็ตยิ่งเป็นการเพิ่มภาระส่วนตัว คิดว่าการใช้แฟ้มผลงาน (Portfolio) ประวัติส่วนตัว (Resume) การสัมภาษณ์ น่าจะเพียงพอแล้วสำหรับการสมัครงาน

เรียนในห้องไม่เกิดปัญหา เอื้อเสียเงินกวดวิชา

เช่นเดียวกับ ศักรินทร์ ไกรสิทธิ์ นายกองดีการนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) ที่ระบุว่า เด็กไทยต้องประสบปัญหาการทดสอบในทุกระดับชั้นมาตั้งแต่ระดับประถม มัธยมต้น มัธยมปลาย เข้ามหาวิทยาลัย แม้แต่จะเข้าทำงานยังมีระบบมาทดสอบ ประเมินผล สำสุดกรณียูเน็ต

“ตั้งแต่ตอนผมเรียนชั้นมัธยมต้น พี่ชายซึ่งห่างกัน 5 ปี ตอนนั้นต้องสอบโอนเน็ตเข้ามหาวิทยาลัย แล้วก็ปีทีข้อสอบมีปัญหาจนต้องสอบใหม่ พอถึงตัวเองเป็นการสอบตรงเข้ามหาวิทยาลัย แต่เจอข้อสอบแกด/แพต ซึ่งเป็นข้อสอบเชิงวิเคราะห์ มีปัญหาเรื่องความกำกวมและตีความได้หลากหลาย ไม่รู้ว่าสามารถใช้ประเมินผลได้เป็นมาตรฐานหรือไม่” ศักรินทร์ เล่าถึงประสบการณ์จากการสอบ

ศักรินทร์ ให้ความเห็นอีกว่า ระบบวัดผลการศึกษาของไทยมีปัญหาเยอะ อย่างข้อสอบโอนเน็ตพบว่า มีปัญหาทุกปี คำถามบางเรื่องไม่สามารถตอบว่าเป็นสิ่งที่ถูกหรือผิด เพราะเป็นมุมมองที่เด็กถูกหลอหลอมมาให้คิดเห็นแตกต่างกันได้ กรณีนี้ก็ไม่ควรใช้เป็นข้อสอบเกณฑ์มาตรฐานวัดคุณภาพของคน

“เด็กไทยทุกวันนี้ต้องเผชิญกับแบบทดสอบเยอะมาก โดยที่เราไม่รู้ว่ามันสามารถวัดผลได้จริงหรือไม่ และเป็นมาตรฐานที่ยอมรับหรือเปล่า ขณะที่ระบบการศึกษาไทย ไม่ตอบสนองประสิทธิภาพของเด็กไทย ทำให้ต้องหันไปพึ่งสถาบันกวดวิชา ซึ่งในความเป็นจริงแล้วสร้างความเหลื่อมล้ำให้กับเด็กด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นทำอย่างไรให้การศึกษาระบบเท่าทันสถาบันกวดวิชาก่อนเป็นอันดับแรก” นายกองดีการนักศึกษามธ.กกล่าว

อภิชนญา ไตวิวิชัย นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 3 ให้ความเห็นว่า เด็กไทยขาดโอกาสในการค้นหาตัวเอง เพราะระบบการศึกษาที่วางให้ทุกคนเรียนเหมือนกันในการศึกษาภาคบังคับ แล้วค่อยมาแยกสายตอนเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นแนวทางที่ดำเนินการซ้ำเกินไป ทำให้การเข้ามหาวิทยาลัยกลายเป็นทุกสิ่งทุกอย่าง และการเรียนในชั้นเรียนไม่สามารถตอบสนองเรื่องนี้ได้ เหมือนสอบกับการเรียนแยกขาดออกจากกัน ไม่ว่าจะเด็กจะเรียนในชั้นเรียนได้ดีเพียงไร ก็ยังจำเป็นต้องพึ่งโรงเรียนกวดวิชา เพื่อตัวเอาแนวข้อสอบเคล็ดลับต่างๆ ซึ่งหาไม่ได้ในห้องเรียน การเรียนในห้องกลายเป็นการเรียนเพื่อรักษาเกรดเฉลี่ยที่ต้องใช้เป็นองค์ประกอบแอดมิชชั่นเท่านั้น

อภิชนญา เล่าอีกว่า ตัวเธอต้องรับภาระหนักในการเรียนรวม 7 สาระ ในช่วง 2 ปีแรก (หลักสูตร 4 ปี) ซึ่งเป็นการเน้นภาคทฤษฎีเป็นหลัก ส่งผลให้สูญเสียเวลาใน

การฝึกความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่สนใจ ซึ่งทางคณะกำหนดให้เลือกสาขาตามความสนใจในชั้นปีที่ 3 ซึ่งมองว่าเป็นเรื่องที่ซ้ำเกินไป และเห็นว่าการวัดผลต่างๆ ที่ผ่านมาไม่สามารถนำมาปรับใช้ได้จริง โดยเฉพาะการสอบในระบบแอดมิชชั่น เช่น ต้องใช้แพต 1 ความถนัดทางคณิตศาสตร์ ประกอบในการยื่นแอดมิชชั่นเข้าคณะนิเทศศาสตร์ มีการกำหนดให้คะแนนแพต 1 ค่อนข้างสูง แต่กลับไม่ได้ใช้ทักษะดังกล่าวในเชิงนิเทศศาสตร์มากนัก ระบบการคัดเลือกดังกล่าวจึงไม่สามารถคัดเลือกผู้เรียนที่มีคุณสมบัติสอดคล้องกับคณะ/สาขาที่เรียนได้อย่างแท้จริง ซึ่งบางมหาวิทยาลัยหลีกเลี่ยงระบบดังกล่าว ด้วยการเปิดรับตรง แต่ผลลัพธ์กลับยังเป็นการเพิ่มภาระในการสอบให้กับผู้เรียน

ที่ผ่านมายังไม่มียุทธศาสตร์ไหนรวบรวมตัวเลขภาระการสอบที่ชัดเจน ตั้งแต่ระดับประถม มัธยม จนถึงมหาวิทยาลัย เนื่องจากมีข้อแตกต่างปลีกย่อยเรื่องจำนวนการสอบของแต่ละสถาบันการศึกษา แนนอนที่สุดตัวเลขที่ได้ อาจจะเป็นจำนวนที่น่าตกใจ อย่างไม่ก็ดี หากรวมตัวเลข การสอบปกติ ป.1-ม.6 จำนวน 576 ครั้ง กับโอเน็ต 4 ครั้ง เอ็นที 4 ครั้ง พิช่าอีก 4 ครั้ง สุดท้ายก็คือ เกต/แพต อีก 4 ครั้ง โดยสมมติว่าทั้งหมดคือสมรรถภูมิการสอบที่เด็กต้องเผชิญตลอดการศึกษาภาคบังคับ ย่อมพบว่า พวกเขาผ่านสมรรถภูมินี้ถึง 592 ครั้ง ในรอบ 12 ปี ทั้งหมดอาจนับเป็นการต่อสู้ที่ทรหดไม่น้อยทีเดียว